

Hvat ætla vit við fiskivinnuni

VIBERG SØRENSEN

Nú í langa tíð hevur fiski-vinnan og fiskidagaskipan-in verið vitni til eina óver-diga viðgerð, sum ikki hevur gagnað nøkrum. Ein hópur av fólkkum hava sagt sína meining um fiskiskap, nógv tey flestu hava ongan-tíð verið í vinnuni og hava sostatt bara teoretiska vit-an. Alt gott um tað, men tað kan ikki verða meining-in, at ein skal sita og krympa tærnar av nógvum av tí sum er skrivað.

Onkur í vinnuni hevur dytta sær at muta ímóti, men tær meiningarnar eru ofta skúgvaðar til viks. Teir flestu sum eru í vinnuni, eru úti har sum tilfongið er, kenna sítt

abreiðspláss bæði frá góðum og ringum tíðum, kenna hvønn kant ,hvørja helling og eru veruliga á heimabeiti á havinum. Hes-ir serfrøðingarnir standa mangan og undrast yvir tað sum fer fram undir vatn-skorpuni, men soleiðis er náttúran og tá ein livir so tætt í skapanarverkinum góðtekur ein eisini at so er, teir koma ikki við longum frágreiðingum um fyri-brygdi sum vit ikki skilja. Menn sum hava brúkt alt lívið í fiskiskapi mugu metast at verða serfrøðing-ar og sjálvandi skal lurtast eftir teimum.

Orrustan um fiskidagar-nar er av á hesum sinni, og nú er so endiliga friður á váli aftur, men hetta er bara til næsta ár, tá alt fer at endurtaka seg.

Vit sum vóru í Løgtingin-um og fylgdu við viðgerð-ini av fiskidøgnum, eru

ikki vorðnir bjartskygdari. Um hetta verður gongdin framyvir sær ikki gott út. Hvør ferð at figgja eina so óstabilt stýrda vinnu, hvat sigur unga fólkið sum fylgir við, fara tey at satsa framtíðina í vinnuni.

Lat okkum bara verða erligar og ásanna at hetta kan ikki halda fram, her mugu allir sum varða av seta seg saman at eftirmeta og síðani seta úti kortið, her má snøgt sagt ein tjóðarsemja til, vit kunnu ikki bara lata standa til.

Spurningurin er um politikkarnir ikki skulu haldastuttanfyri, tað sær út til at tá teir teir koma uppi leikin, verður fløkjan bara uppastur størri og nú hava teir rykt alt so saman at nú má knivur á.

Tí var tað av sonnum ein lætti at koma til Klaksvíkar nú Sjómannadagurin var beint aftaná uppgangin í

Løgtinginum. Fiskarí-ministarin var ikki at kenna aftur, mól rundanum fiski-dagarnar sum veruliga eru stridens æble, tá hann røddi um lakkskógvar og velafrakkarnar í Havn

Hetta tiltakið sum tit í Klaksvíkini hava gjørt, hevur nógv størri týðning fyri vinnuna enn tit droyma um, hetta festir seg í sinni og tey sum ikki hava kunn-leika til sjógvin fingi, eitt gott upplivlisi.

At ganga har framvið gomlu sluppunum fekk hugin at reika aftur til tað ófatuliga stríð og strev okkara forfedrar høvdu. Og so sá vit nútíðina hinumegin vánna umboð-aða av nýmótans stásilig-um skipum, jú sanniliga hevur framburður verið her á landi og hetta kemur bara av einum ágrytnum og røskum fólki.

Øll tiltøkini vóru sera

væl fyriskipaði, har sá vit hesar ungu garparnar kapp-ast í egning, trolbøting og øllum hinum kynstrunum sum teir eru blivnir serfrøð-ingar í, hetta vóru umboð-ini sum eru sjálv tjarnar í vinnuni. Tað sum vit sá í kappingunum kann ikki lærast úr bókum, tað er bert í lívsins skúla í skúri-num, við rulluna, við snell-una, á troldekkinum, afturi í slippuni og mangan undir høvd í ísakøldum sjógvi.

Tað er gott at skipað er so fyri at øll nú kunnu fáa ein lítlan færra av vitan um vinnuna við at síggja við egnum eygum hvat tað er teir fáast við og at teir kunnu vísa hvat teir duga. Tað hevði verið upplagt hjá skúlaklassum at vitja Sjó-mannadagin og sæð kynstrið.

Svartskygnið úr Løgting-inum lætti tá vit sá fiskassarnar við livandi

fiskum, har hingu ungir alvar á búkinum við upp-brotnum ermum og krám-aðu niður í vatnið eftir toskunum sum har svumu-veiðimannangenið fornokt-ar seg ikki, og Gud havi lov fyri tað.

Sjómannadagurin er kom-in fyri at verða og um-hvørvið har á Stongunum í okkara fremsta fiski-vinnubýi er frálíkt, ja finst ikki betur her á landi. Skilliga sást at fyrireikarnir hava gjørt eitt megnar arbeiði og takk skullu tit hava fyri tað, allir norð-ingar kunnu verða stoltir av Sjómannadegnum.

At so Klaksvíkin eisini fyllti 100 ár gjørdi dagin uppastur tignarligari, tillukku Klaksvík.

Hvat meinar Høgni?

EYÐUN MOHR VIDERØ

Politiska lendið hevur nú í longri tíð verið á gosi! Seinasta trupulleikan átti Tjóðveldið. Ein ting-maður vildi ikki fylgja flokkinum í fiskivinnu-politikkinum. Á tingsins røðarapalli boðaði Høgni Hoydal frá, at atkvøddi flokkurin ikki samlaður fyri uppskotinum, so var flokkurin ikki borðbarur at umsita fiskivinnuøkið og fór tí úr samgonguni.

Aftan á drúgv't fundar-virksemi kemur Høgni nú fram og sigur, at flokkurin verður verandi í samgong-uni, tóuttan álit á Heina.

Uppá fyrispurning í út-varpinum vavdi hann rund-an um søgdu orðini á tingi, at tað "var ikki soleiðis, orð hansara

skuldu skiljast, øll hava misskilt hansara úttalils" O.S.V. O.S.V.

Hetta er ikki ókent, tí hvørja ferð, Høgni er tikin á "skeiva" beininum, og tað er nú nógv ferðir, so kemur tann regluliga frágreiðingin um skeiva tulkning av orðum hansara! Í hesum spentu politisku tíðum verður væl fylgt við, hvat hendir, og tí siti eg og helst fleiri við mær eftir við spurninginum: Hvat segði Høgni, og hvat meinti hann?

Sum formaður fyri størsta flokki á tingi eigur Høgni at sleppa sær av við handan óvanan at um-skriva sína útsøgn, hvørja ferð onkur tekur í álvara tað, Høgni hevur sagt!

Ella er innast inni onki álvara í manninum?

Heini stingur flokkin í bakið

KRISTIAN LAMHAUGE

Eftir eitt langt lív sum tjóveldismaður stingur tú flokkin í bakið og kastar teg í føvningin á Sambandinum og Fólka flokkinum. Tað kann eita 10% ella 20%, men at offra allan flokkin í eini handavend mátti givið høvuðbrýggj.

Ikki skal man saga greinina av, sum ein sjálvur situr á.

Fejlfortolkning af undersøgelsen af det færøske demokrati

OLE WICH

www.olewich.com

Hallbera Fríða West overser væsentlige samfundsforhold og falder i en ældgammel grav i sine fortolkninger

I Dimmalætting fredag d. 15. august skriver Hallbera Fríða West, stjórn málafrøðingur, om undersøgelsen: "Medborg-araskapur og politisk mentan í Føroyum". Hun skriver: "... Men kanningin av-dúkar tó eisini, at føroyingar ikki hava so stórt politiskt sjálvsálit, og at føroyingar samanborið við aðrar norður-lendingar ikki eru so nøgdir við demokratið í Føroyum". "Samanumtikið so kann sigast, at politiska mentanin í Føroyum er samansett. Í stóran mun er politiska ment-anin í Føroyum eyðkend við eini demokratisk virknari mentan, men eisini við tradi-tionellum siðvenjum og familjumynstrum. Harum-framt tykist tann politiska mentanin í ein ávisan mun at vera merkt av ríkisrættarlígu støðu Føroya".

I fortolkningerne af under-søgelsen lægger Hallbera West vægt på at forskellen på den færøske politiske kultur og andre politiske kulturer i Norden kunne skyldes familie-mønstrene, den geografiske isolation, det unge færøske demokrati og rigsfællesskabet.

Jeg enig i, at disse er for-hold er mere eller mindre væsentlige parametre i den politiske bevidsthed og medborgerskab, men det undrer mig at hun udelader 3 andre væsentlige parametre i

sin fortolkninger:

1 - De religiøse kontrolfunktioner
Hallbera West inddrager ikke den religiøse sociale og polit-iske kontrol i sin fortolkning. Hun skriver: "Ein frágreiðing uppá lægri kvinnumboðan í politikki enn í hinum Norðan-londunum, ... at Føroyar liggja so mikið avsiðis frá hinum londunum í kanning-ini, og at broytingar aðra-staðni tiskil taka longri tíð at røkka til Føroyar. Henda støðan kann eisini verða orsök til, at traditionel familjumynstur í størri mun verða varðveitt í Føroyum".

De religiøse systemer på Færøerne indoktrinerer en masse folk til at tro på etab-lerede autoriteter og til at indordne sig tavst i hierakier, helst med en mand i toppen. Så denne ældgamle og konse-kvente opdragelse i under-danighed er absolut relevant at tage i betragtning, når vi taler om demokratisk bevidst-hed og kvinderepresentation i demokratiet. De religiøse systemer har en tusindårig kønsskævvridning som grundforudsætning og de undertrykker traditionelt den frie tanke og ytring, der er grundlag for demokratiet.

2 - Den sociale kontrol
Den almindelig jantelov og den traditionelle angst for at stå frem og udtrykke sig offent-ligt er væsentlige forhindring-er i det færøske demokrati.

3 - Frygten for sprogpolitiet
Hallbera West skriver: "Samanborið við danir, so seta føroyingar seg ikki í serliga stóran mun fóran fyri at taka orðið á almennum

fundi, at skriva eitt lesara-bræv ella kæra til myndug-leikarnar".

Jeg vil påstå, at der er mange her i landet, der ikke tør ytre sig offentligt af frygt for det færøske sprogpoliti.

Overeksponering af rigs-fællesskabets betydning
Det er meget betænkeligt og direkte forkert, at Hallbera West ikke at tager højde for disse 3 forhold i sin evaluer-ing og tolkning af en under-søgelse om færøsk medborg-erskab og politisk kultur.

Yderligere tror jeg, at det er meget svært at sammen-ligne de store politiske en-heder i Norden med mikro-samfundet Føroyar. Folk her i landet er generelt politisk og demokratisk bevidst. Men meget kommer bare ikke til udtryk, for her er den sociale kontrol og medfølgende selvcensur landsomgribende.

Ved at undlade disse oven-nævnte parametre overekspon-er West for eksempel rigs-fællesskabet som forklarings-model på undersøgelsens resultat. Hun indskriver sig dermed i en ældgammel ubrugelig offerrolleforklaring, der fjerner ansvaret for det færøske samfund fra det fær-øske folk. Dette gør at hendes konklusioner kommer til at lugte lidt for meget af over-gemt tjøðveldisfims i stedet for at fremstå objektive.

Demokratiet er baseret på det personlige ansvar for samfundet
Min teori er lige omvendt. Det demokratiske underskud i det færøske samfund udspringer af religiøs og nationalistisk styring af tanke-gange og kultur, tilsat et ord-

entligt skud nepotisme, jante-log og konfliktskyhed. Denne giftige cocktail bevirker en omsiggribende mistro og manglende tillid til det fær-øske samfund, der igen gør, at de fleste ikke tør slippe den danske pat og stole på egne evner.

Det brugbare ved min teori er, at den placerer ansvaret for Føroyars evne til at klare sig selv hos dig og mig. Det er vi selv, der i daglig praksis må bekæmpe alle de negative kræfter, der nedbryder tillid-en til samfundet. Ansvaret for tilliden til samfundet og for det færøske demokrati er vort. Uden tilstrækkelig tillid til mikrosamfundet Føroyar kommer den højt besungne loysing ikke.

Objektive fortolkninger er nødvendige for at opgrad-ere Føroyar til fremtiden
Jeg synes det er beklageligt, at Hallbera West tilsyne-ladende ikke er vidende nok om færøske samfundsforhold og tilsyneladende ikke helt formår at holde sin politiske observans ude af sine for-tolkninger. For vi har virkelig brug for gode, objektive og virkelighedsnære undersø-gelser af det færøske samfund.

Og vi har endnu mere brug brug for objektive fortolkn-inger, der kan gennemhulle idealistiske og forkerte fore-stillinger om det færøske samfund, og som kan ekspon-ere de egentlige problemer. Objektivitet er nødvendig for at opgradere Føroyar til fremtiden.

Kilde: Hallbera Fríða West: Medborgaraskapur og politisk mentan í Føroyum, Dimma-lætting 15. aug 2008